

[Aage Fogh.]

regner med at skulle fremskaffe omkring 130 mill. kr. ved den beskatning, der er tale om, og at dette provenu skal opnås derved, at man det første år lægger 7 promille på grundværdierne og 7 promille på den fikserede forskelsværdi og det næste år forhøjer til 14 promille i begge tilfælde.

Hvad angår grundskyldsafgiften, vil de 14 promille stå fast ud i fremtiden. For forskelsværdiens vedkommende er det ifølge lovforslaget lagt sådan til rette, at det beløb, der indkommer, skal aftrappes over 10 vurderingsperioder.

Hver vurderingsperiode er på 4 år, og det vil altså sige, at omkring år 2001 skulle det være afviklet. Jeg tror nok, jeg tør sige, at det ikke vil være ret mange af de nuværende ærede medlemmer, der, som folketingsmænd i hvert fald, vil få den fornøjelse at opleve den situation — der kan vel højst blive tale om et enkelt medlem. Derfor synes jeg, at det er noget længe; jeg mener nok, vi kunne klare det lidt hurtigere. Bygningsskatter er der jo i hvert fald ingen af regeringspartierne der er større tilhængere af, så det ville være meget rart, hvis vi kunne klare denne afvikling i et lidt hurtigere tempo.

Der er foreslået særlige bestemmelser for de boliger, der er fritaget for bygningsbeskatning i kraft af byggestøtteleven, men det er omtalt af det ærede medlem hr. Poul Hansen (Svendborg), så det behøver jeg ikke at opholde mig nærmere ved.

Yderligere er der den bestemmelse, at hvis den ekstraordinære bygningsskat ikke udgør mindst 25 kr. pr. kvartal, skal den ikke indbetales. Jeg vil gerne spørge den højtærede minister, om der ikke skulle være en mulighed for, at man kunne forhøje dette beløb — de 25 kr. — noget. Dels er vi jo i almindelighed ikke tilhængere af bygningsskatter, dels kan jeg ikke se nogen som helst interesse i, at der opkræves bygningsskatter på de små parcelhuse, enfamilieshuse, der i almindelighed ligger ude i byernes periferi, men i nogle tilfælde kan ligge i byernes kerne. Jeg er selvfølgelig indforstået med, at grundværdien beskattes, men jeg beder om, at det i udvalget må blive undersøgt, om der ikke skulle være en mulighed for, at man kan forhøje tallet

25 noget for netop at fritage disse enfamilieshuse.

Jeg sagde før, at provenuet, som er anslået til ca. 134 mill. kr., i fremtiden skal lægges sammen med de 18 mill. kr., som loven af 1955 indbringer. Det vil sige, at i fremtiden skulle vi kunne regne med ca. 150 mill. kr. Det er naturligvis rigtigt, at kommunerne samtidig får pålagt visse udgifter, som de ikke har haft tidligere, og at disse kan afholdes af det nævnte beløb; men jeg er ganske enig med det ærede medlem hr. Poul Hansen (Svendborg), når han udtaler, at vi tør vente at have mellem 100 og 120 mill. kr., der kan bruges til skattenedsættelse. Og her vil jeg gerne sammen med det ærede medlem understrege over for regeringen, at det er ganske overordentlig vigtigt, at regeringen — om ikke omgående, så i hvert tilfælde snarest muligt — giver retningslinjer for, hvor den skattenedsættelse skal finde sted. Det kan desværre ikke nægtes, at forholdene efterhånden har artet sig sådan, at vi ofte ude omkring i landet, når der er tale om skattenedsættelse, hører, at det tror man ikke på. Vi må i dette tilfælde vise folk, at den skattenedsættelse kommer, og at den kommer så hurtigt som overhovedet muligt.

Dernæst et par ord om de andre forslag. Angående forslag til lov om ændring af lov om kommunale ejendomsskatter m. v. kan jeg udtrykke mig ganske kort. Dette lovforslag ser lille og ubetydeligt ud, men det indeholder 2 ting, som jeg tillægger meget stor betydning. Det foreslås bl. a., at vi fjerner loftet over købstædernes ejendomsskatter. Hidtil har de jo i høj grad været holdt nede ved en række både indviklede og snævre bestemmelser. Vi er tidligere gået ind for at fjerne dette loft, og det er fra tidligere tid kendt, at afdøde Aksel Møller var tilhænger af, at der gaves kommunerne større adgang til at indføre ejendomsskatter; derfor lå Frederiksberg også i spidsen, med 12 promille på grundskylden og 9 promille på ejendoms-skylden. Nu tilstræber vi at få balance mellem København, Frederiksberg og købstæderne, og yderligere tilstræber vi balance mellem omegnskommunernes grundbeskatning og den grundbeskatning, der finder sted i købstæderne landet over. Jeg anser